Cena numeru 50 groszy. Opłata pocztowa opłacona ryczałtem

PRZEGLĄD GOSPODARCZY i LOSOWY

Miesięcznik poświęcony sprawom gospodarczym, losowym i giełdowym

Nr. 1 Kraków, styczeń 1935 r. Rok VI.

Przedruk wiadomości dozwolony tylko za wskazaniem źródła.
Adres Redakcji i Administracji: Kraków, Jagiellońska 5. Telefon 176-23. — P. K. O. Kraków Nr. 413.558

Warunki prenumeraty: rocznie Zł. 5.50 — półrocznie Zł. 3.—
Ceny ogłoszeń: cała strona Zł. 80.—, pół strony Zł. 50.—, ćwierć strony Zł. 30.—, 1/8 strony Zł. 15.— drobne ogłoszenia do 20 słów Zł. 3.50.

CIĄGNIENIE POŻYCZKI DOLAROWEJ *(Wyniki podajemy bez zobowiązania)*

z dnia 2. stycznia 1935 r.

UWAGI REDAKCJI: Poniżej umieszczamy zapodane telefonem przez naszego korespondenta warszawskiego wyniki ciągnienia 4-proc. prem. poż. dolarowej, odbytego w dniu 2. stycznia 1935 r.

Ponieważ oficjalna lista nie ukazała się aż do czasu zamknięcia materjału redakc., przeto odpis powyższej umieścimy w następnym numerze.

Numery obligacyj, wygrywających premję	Wysokość premij dol. w złocie	Numery obligacyj, wygrywających premję	Wysokość premij dol. w złocie	Numery obligacyj, wygrywających premję	Wysokość premij dol. w złocie	Numery obligacyj, wygrywających premję	Wysokość premij dol. w złocie
3634	100	420601	500	832330	100	1194348	100
15356	100	451707	100	851781	100	1206316	100
40091	100	472017	100	886920	100	1225663	100
50778	100	473208	100	889392	100	1227161	100
52297	100	487166	100	902028	100	1235622	100
76287	100	531139	1000	912242	100	1263475	1000
84314	100	541556	100	916380	100	1270260	100
100080	12000	560158	500	930003	100	1273476	500
107740	100	567191	100	932620	100	1276292	100
109964	100	583231	100	944537	100	1276323	100
146822	100	602998	100	956844	100	1299077	100
156253	100	626551	1000	974661	100	1301009	100
222674	100	699521	100	1021997	100	1327325	100
223835	100	719569	100	1028641	100	1361251	1000
240225	100	732839	100	1035366	100	1379895	500
250944	100	751149	100	1035711	500	1384312	100
258125	100	774312	100	1064016	100	1390032	100
306568	100	779428	1000	1106872	500	1420283	100
309739	100	793203	100	1142554	100	1420318	500
310608	3000	803038	100	1144030	100	1420507	100
353276	100	806994	500	1166348	100	1423215	500
358909	1000	827389	100	1178281	100	1431004	3000
406056	500	827868	100	1179336	100	1435386	100
		830532	1000	1190820	100	1478445	100

P. T. Abonentom, Czytelnikom i Przyjaciołom naszego pisma, składa życzenia

Szczęśliwego Nowego Roku

Redakcja i Administracja

Poprawianie konjunktury

Gdy rzucimy okien wstecz na r. 1934 nastręczą się nam pytanie czy rok ten przyniósł światu wydatniejszą poprawę w życiu gospodarczem, czy propagowane tak usilnie hasła coraz mocniejszego wpływu państwa na stosunki gospodarcze i. t. zw. pospolicie nakręcanie konjunktury dało poważniejsze wyniki.

Organiczyć się tu muszę do luźnych tylko uwag, w szczupłych ramach krótkiego artykułu.

Wszechmocny wpływ państwa uwydatnił się najsilniej w Stan. Zjedn. Nie było prawie dziedziny życia gospodarczego, którąby nie była objęta zarządzeniami prezydenta Roosevelta.

Bankowość prywatna, kredyt, publiczny i prywatny, odstąpienie od parytetu złota, regulowanie kursu dolara, dążenie do regulowania cen, a w szczególności cen wytworów rolniczych, stosunek pracodawców do pracowników, wierzycieli i dłużników, ujęte zostały licznemi rozporządzeniami prezydenta, opracowanemi przy pomocy wybitnych specjalistów.

Tendencją tych rozporządzeń było podniesienie poziomu cen, zwiększenie siły nabywczej rynku wewnętrznego, decydującego w Stan. Zjedn. ożywienia konjunktury, któreby pozwoliło rozszerzyć wytwórczość i zmniejszyć tak groźne dla równowagi socjalnej bezrobocie.

Interwencja Roosevelta była nieodzowną wobec katastrofalnej sytuacji w jakiej znajdowała się bankowość w chwili objęcia przez niego władzy. Należało zastosować nadzwyczajne środki, by umożliwić społeczeństwu amerykańskiemu, otrząśnięcie się z groźnej depresji i pobudzenie wiary w przyszłość. Cel ten został w części osiągnięty. Natomiast inne oczekiwane wyniki zawiodły. Położenie rolnictwa nie doznało wydatniejszej poprawy, produkcja przemysłowa nie wykazuje poważniejszego wzrostu, a czynnik najważniejszy — bezrobocie nieznacznemu tylko uległ zmniejszeniu. A przecież usiłowania Roosevelta oparte były na wielkim jego autorytecie osobistym i nieograniczonej niemal władzy, współpracy wybitnych specjalistów i olbrzymich bogactwach kraju, który jedyny bodaj na kuli ziemskiej mógł sobie pozwolić na tak wielki wzrost zadłużenia w ciągu niespełna dwóch lat, dla sfinansowania wszystkich realizowanych w tym okresie projektów.

Niemniej potężnym był wpływ państwa na życie gospodarcze Rzeszy niemieckiej. Przewrotowi politycznemu ub. roku towarzyszył szereg niezmiernie radykalnych zarządzeń we wszystkich prawie dziedzinach życia gospodarczego, a w szczególności w rolnictwie.

Ministra gospodarki narodowej i prezydenta Banku Rzeszy Schachta wyposażono w nieograniczoną niemal władzę.

Przy pomocy znakomicie zorganizowanego aparatu wewnętrznego, podjęto wielkie roboty publiczne. Nie cofnięto się przed bezwzględnem naruszeniem praw zagranicznych wierzycieli. Przypadające im należności, teoretycznie uznano, ale pozwolono im dysponować niemi jedynie w obrębie Rzeszy. W ten sposób oddano na usługi gospodarstwa niemieckiego nietylko uzyskane przed 6—7 laty zagraniczne pożyczki, ale i przypadające obecnie od nich procenty.

Dla rozszerzenia zbytu własnych wytworów zastosowano najdalej idące ograniczenia w imporcie do Niemiec, umowy kompensacyjne, kontyngenty itd. usiłując wytwarzać surogaty zastępcze „ersatze“, któreby zastępowały sprowadzane surowce, bez których przemysł niemiecki obyć się nie może.

Nie cofano sie przed najdrastyczniejszemi środkami, odrzucając dawną solidność niemiecką, jako zbędny balast. Wszak dzisiaj niemożliwem jest wydobycie z Niemiec drobnych stosunkowo należności za dostarczone sowary.

Czy mimo tych wszystkich środków można oceniać optymistycznie położenie gospodarcze Niemiec i stwierdzić jakąś poprawę?

Wywóz niemiecki kurczy się gwałtownie, bilans handlowy jeszcze niedawno czynny. stał się biernym, zdobycie surowców napotyka na coraz większe trudności, marka niemiecka przestała być walutą międzynarodową, a stała się fikcją, wreszcie najważniejsza dla Rzeszy sprawa bezrobocia nie wykazuje żadnej wydatniejszej poprawy.

Mniej groźnie, ale również nie-

pomyślnie przedstawia się sytuacja gospodarcza Włoch, które jedne z pierwszych pod wpływem olbrzymiej energji Mussoliniego poszły drogą nakręcanie konjuktury, podejmowania robót publicznych, zakrojonych na wielką skalę, a mających na celu rozszerzenia produkcji rolniczej i rozwinięcie sił wodnych dla uniezależnienia się od przywozu węgla.

Dla sfinansowania tych przedsięwzięć skupiono wszystkie prawie zasoby pieniężne społeczeństwa w ręku państwa w formie pożyczek państwowych.

Równocześnie wielkie obciążenia budżetowe, przez wydatki na flotę, uzbrojenia i inwestycje kolonjalne, stwarzały stale niedobory.

W r. b. sytuacja zaostrzyła się znacznie.

W przeciwieństwie do tych państw Polska oparła się ponętnej na pierwsze wejrzenie metodzie nakręcania konjuktury, z zastosowaniem tak gorąco zalecanych środków; a weszła na ciężką i trudną drogę deflacji.

Z podziwu godną konsekwencją rząd polski jako wytyczne utrzymanie parytetu złotego, ograniczenie budżetu i obniżenie poziomu cen przemysłowych, celem możliwego sharmonizowania ich z cenami artykułów rolniczych, których zbyt niski poziom, niweczy siłę nabywczą rolnika.

Wiemy jakich wysiłków wymagała obrona złotego, którą skutecznie przeprowadzić się dało.

Nie możemy zamknąć oczu na niebezpieczeństwo jakie w sobie kryje budżet państwowy, niedostosowany do siły płatniczej kraju, w którym proces ubożenia uwydatnia się coraz silniej.

Usilne zabiegi o przeprowadzenie nowych oszczędności w budżecie napotykają na poważne przeszkody wskutek naprężonej sytuacji politycznej Europy.

Zmniejszanie ciężarów państwowych musi być przedmiotem szczególnej troski czynników decydujących.

Pozostawienie tych ciężarów w niezmienionej wysokości, skomplikowało proces obniżenia cen, który odbił się niekorzystnie na niektórych gałęziach przemysłu.

Obniżanie kosztów produkcji nie mogło dotrzymać kroku redukcji cen i równoczesnemu kurczeniu się produkcji.

Mimo popełniane błędy, polityka dążąca do obniżenia poziomu cen okazała się słuszną, pozwalając Polsce zwiększyć zdolność konkurencyjną, utrzymać swój wywóz, mimo niekorzystną konjukturę.

Unikając szkodliwego optymizmu stwierdzić możemy, że sytuacja gospodarcza Polski uległa mniejszemu pogorszeniu niż w państwach wymienionych na wstępie, a świadczą o tem niezmienione cyfry wywozu i bezrobocia, i nieznaczny tylko wzrost zadłużenia.

Z rozważań usunęliśmy Anglję, wykazującą największą stosunkowo poprawę w porównaniu do lat ubiegłych,

Poprawę tę niesłusznie przypisuje się obnieżniu kursu funt. szter. gdy wpłynęły na nią i inne czynniki, i zupełnie wyjątkowe warunki w jakich się W, Brytanja znajduje.

Kalendarzyk najbliższych ciągnień :

Data	Rodzaj obligacji	Główna wygrana
1. 2. 1935	Budowlana . .	250.000 Złotych w złocie
1. 3. „	Dolarówka . .	40.000 Dolar. w „
1. 4. „	Inwestycyjna . .	200,000 Złotych „

Wymiar świadczeń drogowych w naturze

Gminom nie przysługuje prawo pobierania na budowę i utrzymanie dróg gminnych specjalnych opłat, natomiast mogą one korzystać z naturalnych świadczeń ludności w robociźnie pieszej, w środkach przewozowych lub świadczenia te zastępować opłatami.

Świadczenia drogowe w naturze wymierza się w stosunku do opłaconych podatków bezpośrednich, choroba lub wiek zobowiązanego nie mają wpływu ani na zwolnienie ani też na rozmiar tych świadczeń.

Prawo uchwalania świadczeń przez rady gminne na rzecz budowy i utrzymania dróg gminnych wypływa z wyraźnego postanowienia art. 29 ustawy drogowej z 10 grudnia 1920 32/21 Dz. Ust., który głosi że dla budowy i utrzymania dróg gminnych mogą rady gminne, zwględnie miejskie, oprócz opłat w gotówce, uchwalać obowiązkowe dla mieszkańców gmin świadczenia drogowe w robociźnie pieszej i środkach przewozowych". Z zestawienia przepisów art. 19 ustawy drogowej z przepisami art. 29 i 31 tejże ustawy wynika, że budowa i utrzymanie dróg gminnych dokonywa się w zasadzie z ogólnych funduszów gminnych że gminom — w odróżnieniu od wojewódzkich i powiatowych związków komunalnych — nie przysługuje prawo pobierania na cele drogowe specjalnych opłat, że natomiast gminy mogą przy budowie i utrzymaniu dróg korzystać z naturalnych świadczeń ludności w robociźnie pieszej w środkach przewozowych lub świadczenia te zastępować opłatami. Podmiotowe zwolnienie od obowiązku szarwarkowego wymienia art. 33 ustawy drogowej, artykuł ten nie przewiduje żadnych zwolnień od świadczeń w robociźnie pieszej, w szczególności z powodu wieku, stanu zdrowia, stanowiska, stosunków rodzinnych zobowiązanego. Art. 30 wysokość świadczeń uzależnia od wysokości opłacanych przez mieszkańców gminy podatków bezpośrednich.

Z treści tych artykułów wynika, że ustawa nie przewiduje obowiązku wykonania świadczeń osobiście przez zobowiązanego, gdyż w takiem razie musiałoby przewidzieć cały szereg podmiotowych zwolnień i że wysokość tych świadczeń, uzależniona od wysokości opłacanych podaków, może nawet przekroczyć możliwości fizyczne samego zobowiązania. Obowiązek więc świadczeń, przewidzianych przez art. 29—33 ustawy drogowej, wyraża się w stosunku do zobowiązanego mieszkańca gminy jako obowiązek wykonania świadczeń wymienionych w art. 32, niekonieczne jednak wykonania osobistego, mogą tu bowiem wchodzić w rachubę również postronne siły robocze, jak n. p. członków rodziny służby folwarcznej, najemne lub t. p.

Kierunki eksportu polskiego w 1934 r.

Zmiana kierunków eksportu polskiego w bieżącym roku trwa nadal o czem świadczą zestawienia statystyczne za 10 miesięcy br., zanotowane przez Główny Urząd Statystyczny. W okresie wspomnianych 10 miesięcy b. r. Europa odebrała 87,4 proc. całkowitego wywozu polskiego, podczas gdy w analogicznym okresie ub. r. 92,3 proc. Natomiast kraje poza—europejskie zwiększyły swój udział w wywozie polskim z 7,7 proc. do 12.6 proc. w br. Charakterystycznem jest, że dane statystyczne za październik br. wykazują udział państw poza—europejskich w wywozie polskim w wysokości aż 19,6 proc.

Wśród państw europejskich zwiększyły swój udział w odbiorze towarów polskich w br. następujące kraje: Belgja, Irlandja, Jugosławja, Portugalja i Włochy, zaś wśród krajów poza europejskich: Argentyna, Brazylja, Chile, Chiny, Egipt, Indje Brytyjskie, Kolumbja, Meksyk i kraje Ameryki Centralnej, Palestyna, Stany Zjednoczone A. P. i Unja Południowo afrykańska.

Spadek cen

W ostatnim okresie rocznym — od października 1933 r. do października 1934 r. — ceny hurtowe obniżyły się o 0,6 proc., a więc prawie w takim samym stopniu, jak w analogicznym okresie 1932-33, kiedy ceny hurtowe spadły o 6,5 proc.

We wspomnianym okresie rocznym ceny artykułów rolnych obniżyły się o 9,2 proc., a jeśli chodzi o odcinek gospodarki roślinnej, to nie nastąpił tu spadek cen, przeciwnie — ceny ziemopłodów wzrosły o 3,5 proc., a ceny przetworów o 1,0 proc., natomiast gwałtowny spadek wykazały ceny artykułów hodowlanych, jak inwentarza o 22.0 proc., mięsa i przetworów — o 21,5 proc. nabiału — o 16,2 proc. Ogólnie biorąc, ceny artykułów, sprzedawanych bezpośrednio przez rolników, zniżkowały w okresie październik 1933 r. — październik 1934 r. o 10,2 proc., podczas gdy jednocześnie spadek cen artykułów, nabywanych przez rolnika, wyniósł zaledwie 4,4 proc.

Jeśli chodzi o artykuły przemysłowe, to ceny ich w omawianym okresie rocznym obniżyły się o 4,5 proc., przyczem ceny surowców spadły o 3,1 proc., ceny półfabrykatów o 7,2 proc., wreszcie ceny fabrykatów o 3.0 proc.

W tej zniżce cen przemysłowych poważny udział ma ostatnia rządowa akcja zniżki cen, przyczem nie została tu jeszcze uwzględniona obniżka cen węgla, która nastąpiła od dnia 1 listopada r. b.

„Blaski Italji nad Wisłą"

Pisarz włoski dr. Frateili, który opisuje na łamach rzymskiego »la Tribuna« swe wrażenia z Polski, poświęcił specjalny feljeton pod tyt.: »Blaski Italji nad Wisłą« — Krakowowi. Artykuł ilustrują dwie dobrze wykonane fotografje Pomnika Kościuszki na tle murów Wawelu oraz bramy Florjanskiej.

Znakomity pisarz włoski przeprowadza analogję między Krakowem a temi miastami włoskiemi, których wygląd zewnętrzny Kraków na pierwsze wejrzenie przypomina włoskiemu obserwatorowi.

„Gdyby nie mowa Krakowian, napisy nad sklepami, gdyby nie światło i kolor domów, odrębny od domów naszych miast, — pisze autor włoski — mogłoby się zadawać, że krążę po mieście włoskiem. Po jakiem — nie wiem dokładnie. Padwa czy Werona, Piacenza czy Vicenza? A może jednak Padwa jest tem miastem, które mi się najbardziej przy tej okazji przypomina.

„Wielki Rynek Główny,

serce starego Krakowa,

a antyczną budowlą Sukiennic z epoki Odrodzenia pośrodku z izolowaną wieżą zburzonego Ratusza, z gotyckim kościołem Marji Panny, otoczony wiekowemi pałacami przylegającemi do skromnych domów z XVIII wieku — rynek ten ma wygląd niektórych wielkich placów naszych miast. Niektóre ulice krakowskie, ani wąskie ani szerokie, dostojne a jednak prowincjonalne — z pałacem, który barwą i linją opowiada, że miał przeszłość, z kościołem barokowym — chciałoby się je widzieć pod bardziej jasnem niebem, naszego kraju".

Gdy autor czuje

powiew Wisły,

słodki i lazurowy, i patrzy na wieże wyniosłe Wawelu o stylu północnym ze szczegółami architektonicznemi i gracją południa — słyszy wołania dalekich Włoch.

Wchodząc

do bram Wawelu

i patrząc na potrójne loggie i kolumnadę, które świadczą o Odrodzeniu włoskiem, ma wrażenie, że znajduje się w Urbino lub we Florencji. Pomnik Kościuszki i sposób jego umieszczenia nasuwa autorowi asocjacje z podobnemi pomnikami we Włoszech.

W Krakowie autor włoski widzi dookoła siebie obrazy, które ciągle przypominają mu kraj ojczysty i to jest szczególną radością dla Włocha, wędrującego po ziemi polskiej.

Ten włoski charakter starego Krakowa, te jasne blaski sztuki włoskiej, ten humanitaryzm religji katolickiej i kultury włoskiej, który wpływał na ludność słowiańską nie jest wcale przypadkiem, lecz głęboko jest usprawiedliwionym w historii.

Międzynarodowa polityka handlowa

— Od pewnego czasu toczą się w Rzymie rokowania włosko—austrjackie, których celem jest rozszerzenie wymiany pomiędzy Austrją i Włochami na podstawie protokołów rzymskich. W rachubę wchodzi zwłaszcza rozszerzenie eksportu anstrjackich wyrobów stalowych i papieru, które zostaną poddane nowemu systemowi preferencyjnemu Z ramienia Austrji prowadzi rokowania min. Schueler.

— „Deutscher Handelsdienst“ donosi z Moskwy o rokowaniach prowadzonych przez rząd sowiecki z przedstawicielami polskiego przemysłu w sprawie zawarcia umowy o dostawę fabrykatów metalurgicznego z Polski wzamian za wywóz sowieckiego surowca żelaznego do Polski. Komentując tę wiadomość „Boersen Ztg.“ przypomina podobne oferty, czynione w ostatnim czasie przez Sowiety w różnych krajach. Cytując opinię tzw. Rosyskiego Komitetu Gospodarstwa Niemieckiego, „die Stunde“ tłumaczy postępowanie Sowietów istnieniem wielkich zapasów surowca żelaznego, powstałych wskutek przewagi produkcji surowca nad produkcją stali i żelaza walcowanego na obszarze Sowietów. Opinji tej przeciwstawia dziennik niemiecki doniesienia prasy sowieckiej, mówiąc o konieczności zwiększenia produkcji surówki żelaznej w związku ze wzrostem zaopatrzenia Sowietów.

— Prasa niemiecka żywo interesuje się wiadomościami o dokonywaniu w ostatnim czasie przez sowieckie przedstawicielstwo handlowe w Londynie zamówień gotówkowych zamiast dotychczasowych zamówień, opartych na kredytach handlowych. Dzienniki podają równocześnie oświadczenie przedstawicielstwa handlowego Sowietów w Berlinie, motywujące to postępowanie tem, iż „rynek sowiecki chce się uwolnić od anormalnych warunków kredytowych“.

Narodowo—socjalistyczna „National Ztg“ widzi w kroku londyńskiego przedstawicielstwa Sowietów wstęp do zastosowania przez Sowiety tej samej metody wobec innych państw.

Stary i

sławny Uniwersytet Jagielloński

— pisze Fratelli, — wymieniał profesorów i słuchaczy z uniwersytetami włoskiemi, z Padwą. W wieku XIV wielu było Włochów w Polsce. Handlowali, kierowali kopalnią soli w Wieliczce. Ale w wieku XV Włosi, głównie artyści, byli tak liczni w Polsce. że mogli zmienić oblicze miast polskich.

Autor cytuje tu opinię jednego z historyków Krakowa, dotyczącą XVI-wieku:

„Melodyjna mowa włoska rozlega się po ulicach miasta, w każdym kościele rozlega się śpiew pieśni włoskich. Księgi miejskie pełne są dokumentów, pisanych po włosku, a artyści włoscy stawiają wspaniałe monumenty w stylu Odrodzenia, które poza Alpami uważane są przedewszystkiem za wyraz tego stylu“.

O królowej Bonie

autor cytuje powiedzenie po polsku: „O ile piękna o tyle niedobra“ i opisuje obszernie jej zamiłowanie do dzieł sztuki. Sprowadziała do Polski nietylko włoskich atystów, ale także jarzyny, które zachowały też w Polsce nazwy włoskie, jak; kalafjor, fasola, cebula, szpinak, cykorja, pomidory itd.

Jej dwór — to sami Włosi, wśród których postać ujemną stanowił zaufany królowej, Gian Lorenzo Pappacoda. Neapolitańczyk, który towarzyszy królowej po śmierci króla do Włoch i zabiera wielkie bogactwa z Polski.

Ale ziarno sztuki, zasiane przez Bonę, wydało kwiaty żywotne i delikatne. Pod kierownictwem dwóch architektów z Toskanji, — Franciszka Loriego i Bartłomieja Bereeciego, zbudowano sposobom nawskroś włoskim rezydencję królów polskich, sławny Wawel. Za rządów syna królowej Bony, Zygmunta Augusta, Gian Maria Padovano buduje Sukienice, a artyści włoscy pracują w całej Polsce.

Bankierzy florentyńscy: Bernardo i Carlo Soderini, mają pod swoją kontrolą ogromną część handlu i finansów Polski. Starożytna rodzina Tassi, która posiadała w swem ręku ruch pocztowy w całej niemal Europie, — organizuje łączność pocztową między Włochami a Polską.

Kopernik, po doktoryzowaniu się z medycyny w Krakowie, udaje się do Włoch, gdzie studjuje matematykę i astronomję w Rzymie i Bolonji.

Dalej następuje

opis katedry na Wawelu,

Panteonu narodowego Polski. Autor widzi w tej katedrze podobieństwo do słynnej Santa Maria del Popolo, częściowo do San Luigi dei Francesi.

Następnie opisuje grobowce na Wawelu. Przez asocjację z Mickiewiczem autor przypomina akcję wieszcza we Włoszech, ofiarność Polaków i

braterstwo broni w walce o wolność Włoch.

Tu autor uderza w struny głębokiego wzruszenia, wyliczając wybitnych żołnierzy polskich, którzy zginęli za wolność Włoch oraz Włochów, którzy uczestniczyli w walkach powstańczych Polski przeciw caratowi.

wr.

W Y K A Z

premji, wylosowanych w poprzednich ciągnieniach obligacyj 4-proc. premj. pożyczki dolarowej, a niezgłoszonych do wypłaty do dnia 2 listopada 1934 r.

Nr. Nr. oblig. wygryw. premie	Data wylos premij	Wysokość premij dolar.	Nr. Nr. oblig. wygryw. premje	Data wylos. premij	Wysokość premij dolar.	Nr. Nr. oblig. wygryw. premje	Data wylos. premij	Wysokość premij dolar.
3716	2 1 1933	500	447500	1 3 1933	500	691330	1 9 1933	100
7044	1 7 1932	100	449550	1 3 1932	100	692948	1 7 1932	100
8384	1 5 1933	100	450301	2 1 ,	100	693216	1 3 1934	100
10841	2 11 1932	100	451177	1 9 1933	100	697347	2 11 1933	100
12601	1 9 1934	3000	457369	1 5 ,	100	699878	2 3 1931	100
15544	1 9 1932	100	461590	2 1 1934	100	709717	2 1 1934	100
19274	2 3 1931	100	465597	2 1 1932	100	716583	2 7 ,	1000
25690	2 11 1933	500	466446	1 5 1933	500	718183	1 9 ,	100
37777	1 7 1931	100	474933	1 3 1932	100	718537	2 11 1933	100
53824	1 9 1934	100	482258	1 7 ,	100	720195	1 5 1931	100
58106	1 7 1933	100	486624	1 9 1933	100	720345	1 5 1934	100
67120	1 3 1934	100	493775	2 7 1934	100	722251	1 7 1932	100
73766	1 5 ,	100	496138	1 9 1933	100	723957	1 7 1923	100
75563	1 9 ,	100	496144	2 7 1934	100	726428	1 3 ,	100
119114	1 3 ,	100	497896	2 7 ,	100	730873	1 3 ,	100
121523	1 7 1932	100	501640	1 7 1933	100	735487	1 9 1932	100
130797	1 7 1931	100	512013	2 7 1934	100	736302	2 7 1934	100.
132102	2 1 1934	100	516335	1 3 ,	100	755604	1 9 ,	1000
135035	1 9 1933	100	520119	2 11 1933	100	764382	2 7 ,	100
140384	2 11 ,	500	530309	1 9 1934	100	773546	2 11 1933	100
143056	1 9 1934	100	556799	1 3 1932	100	777672	1 5 1934	100
170129	1 9 ,	100	562022	1 5 1933	100	779547	1 7 1933	100
175661	1 5 1933	100	562766	2 7 1934	100	785918	1 5 1934	500
184670	2 11 ,	100	564756	1 9 1931	100	791047	1 9 ,	100
189519	1 9 ,	100	573351	2 1 1932	100	793313	2 5 1932	100
192625	1 9 1934	100	576526	2 11 1933	100	804675	1 7 1933	3000
192676	1 7 1933	500	583763	2 5 1932	500	808826	2 5 1932	100
227348	2 7 1934	500	585290	2 7 1934	1000	809710	2 12 1933	500
263154	1 3 1933	100	585654	1 3 1932	100	810047	1 7 ,	100
269946	1 3 ,	100	591952	1 9 1933	100	811321	1 5 1934	100
272521	2 1 1934	100	596486	1 7 1932	100	818581	2 3 1931	100
275689	1 9 1933	500	598001	1 7 1933	100	822255	1 3 1934	100
307435	1 5 1934	100	603204	1 5 1934	100	826860	1 9 ,	100
309501	1 9 ,	100	606817	1 9 ,	500	827343	1 9 1933	100
337939	2 7 ,	100	607100	1 3 1933	100	832330	2 11 ,	100
349060	1 3 1933	100	611666	2 11 1932	100	840761	2 7 1934	100
354294	1 9 1934	100	612821	1 7 1933	500	848022	1 9 1931	100
357117	2 7 ,	100	613327	1 5 1934	100	856605	1 9 1932	100
367981	1 9 ,	100	614884	1 9 ,	100	856943	1 9 1934	100
368731	1 3 ,	100	621665	1 9 ,	100	865411	1 5 ,	100
371761	1 9 1932	100	626834	1 5 ,	100	866804	1 9 ,	100
379473	2 7 1934	100	635541	1 9 1932	100	867957	1 7 1933	100
380311	2 11 1933	500	637591	2 7 1934	100	870478	1 3 1932	100
381322	2 7 1934	100	638662	1 5 ,	100	880752	2 7 1934	100
388138	2 7 ,	100	650584	1 5 ,	500	899283	1 3 1933	100
391472	2 5 1932	100	662818	2 11 1931	100	903387	1 9 1932	100
393020	1 3 1934	100	664220	1 3 1934	100	905878	1 9 1934	100
397790	2 7 ,	100	665829	1 9 ,	100	936313	1 9 1933	100
398168	2 7 ,	3000	666972	1 7 1931	100	938181	1 9 ,	100
398294	1 9 ,	100	670561	1 9 1934	100	947305	1 9 1934	100
403906	1 9 ,	100	671214	1 5 1931	100	949421	1 5 ,	100
415934	2 1 1933	100	674390	1 9 1934	100	953464	1 7 1932	100
417936	1 9 1934	100	679976	1 5 ,	100	958309	1 9 ,	3000
422337	1 3 ,	100	681001	1 5 1931	100	958520	2 11 1933	100
424203	2 1 ,	3000	682664	1 5 1934	100	961770	2 5 1932	100
436057	2 1 1932	100	685218	1 9 1932	100	967914	1 5 1934	100
437475	1 3 ,	100	690552	1 5 1934	100	971954	2 1 ,	500

(Ciąg dalszy na str. 8-ej)

Numery obligacyj, wygrywających premje	Data wylosowania premij	Wysokość wygranej premij w dolarach	Numery obligacyj, wygrywających premje	Data wylosowania premij	Wysokość wygranej premji w dolarach	Numery obligacyj, wygrywających premje	Data wylosowania premij	Wysokość wygranej premji w dolarach
980330	1 3 1933	8000	1161017	1 5 1933	100	1327064	2 1 1934	100
985348	2 1 1934	1000	1173390	1 9 1934	100	1327082	1 5 1931	100
993232	2 5 1932	100	1174332	2 11 1932	100	1330783	2 1 1934	100
998897	2 11 „	100	1178964	2 5 „	100	1345644	1 9	100
1017479	1 9 1934	100	1183270	1 9 1934	8000	1366037	2 11 1933	100
1028663	2 1 1932	100	1185374	1 5 1931	100	1366357	1 9 1934	500
1037531	2 7 1934	500	1185436	2 11 1933	500	1393727	1 5 „	1000
1043831	2 7 „	100	1194625	1 7 1932	100	1406029	2 11 1932	500
1049718	1 5 „	100	1196413	2 11 „	100	1407084	1 3 1934	100
1050777	1 7 1933	100	1220982	2 1 1933	100	1430414	1 7 1932	100
1050783	2 7 1934	100	1225977	1 9 1932	100	1438828	1 7 1933	100
1056199	1 5 „	100	1233061	1 9 1933	100	1447719	2 11 1932	100
1066999	1 5 1931	100	1233382	1 5 1934	100	1457456	2 5 „	100
1073222	2 11 1933	100	1240092	2 3 1931	100	1457764	1 5 1934	100
1078765	2 7 1934	100	1247064	2 1 1933	3000	1461785	2 1 1933	100
1097544	1 9 „	100	1247856	2 7 1934	100	1463450	2 11 1932	100
1097570	2 7 „	500	1262911	1 3 1932	100	1465007	2 7 1934	100
1111345	2 1 „	100	1265718	1 5 1933	500	1466223	2 1 „	100
1115877	1 5 „	100	1269788	1 9 „	1000	1475934	2 7 „	100
1117377	1 9 „	1000	1270708	1 5 1934	100	1476569	1 5 „	500
1145490	2 1 „	100	1289811	2 7 „	100	1484428	1 9 1932	100
1156778	2 1 1933	1000	1321053	2 7 „	100	1485132	1 5 1934	100

Anegdoty ciekawe

NIE WSZYSTKO MOŻNA

Gdy jeden z mistrzów malarstwa włoskiego Michał Anioł, namalował na zlecenie papieża Juljusza II, swój słynny obraz „Sąd ostateczny“ (który obecnie znajduje się w kaplicy sykstyńskiej w Watykanie) umieścił na nim pomiędzy gromadą potępionych, strąconych do piekła: jednego z kardynałów, którego nie lubił, namalowanego z takiem podobieństwem że natychmiast go można było rozpoznać. Oczywiście zwrócono na to uwagę, a kardynał skarżył się papieżowi.

Papież, który lubił dowcip i żarty i cenił wielkiego artystę, odpowiedział:

— Cóż ja mogę na to poradzić! Eminencjo? Wyzwolić kogoś z czyśćca jest jeszcze w mojej mocy, ale z piekła — to już nie...

KOREKTA LISTY

Brahms nie cierpiał, gdy go ktoś wysuwał na pierwsze miejsce, celem nadania sobie splendoru spowodu znajomości z nim.

Zdarzyło się raz, że żona pewnego dygnitarza, w domu których Brahms często bywał, sporządziła listę zaproszonych gości na wieczór, który mistrz miał swą obecnością uświetnić. Listę tę przesłała mu do przejrzenia z prośbą, żeby ewentualnie wykreślił nazwiska osób, z któremi nie chciałby się zetknąć.

Brahms niezwłocznie odesłał ową listę w której wykreślił jedno jedyne nazwisko swoje.

„DZIK“

Moskiewski jenerał Durakow, rozmawiając raz z pewną Polką, wpadł na ulubiony swój temat o polskich buntowczykach.

Uniesiony zapałem, zapomina się i zaczyna sypać jedno po drugiem najdobitniejsze wyrażenia moskiewskie, nie dające się w żadnem ludzkiem języku powtórzyć.

Po chwili, ochłonąwszy nieco, spostrzegł, że się za bardzo zagalopował.

— Ach pani! — zawołał — pardon! ja nie przywykły żyć w salonach... ja więcej w koszarach... pardon, madame... ja przyznam się, że jestem dzik...

— Ale „swojski“ odpowiedziała z całą delikatnością dowcipna Warszawianka.

ŚPIEWNOŚĆ JĘZYKOWA

Na balu u hr. Potockiej zaszedł Rzewuski do buduaru hrabiny, a usłyszawszy ją rozmawiającą z drugą damą po francusku, rzekł:

— Dałybyście panie spokój temu zwietrzałemu językowi, którym już wszystkie pokojówki mówią. Rozmawiałybyście lepiej językiem śpiewnym i dźwięcznym,

— A któryżto język jest tak miły? — zapytała hrabina.

— Rosyjski.

— Aaa, jeśli tak, to wymagasz pan odemnie rzeczy niemożliwych, bo z tego języka znam tylko trzy wyrazy: „Paszoł won durak“!

Wydawca: „Argos“ Sp. z o. o. w Krakowie — Redaktor odp.: Jerzy Bilikiewicz.

Drukarnia M. Deutschera, w Krakowie, Bożego Ciała 10.

WYKAZ

premij, wylosowanych w poprzednich ciągnieniach obligacyj 3% premjowej pożyczki budowlanej, a niezgłoszonych do wypłaty do dnia 1. listopada 1934 r.

Nr. Nr. obligacyj, wygrywających premje	Data wylosowania premij	Wysokość premij zł. w złocie	Nr. Nr. obligacyj, wygrywających premje	Data wylosowania premij	Wysokość premij zł. w złocie	Nr. Nr. obligacyj, wygrywających premje	Data wylosowania premij	Wysokość premij zł. w złocie
[illegible]	2-11-1933	10000	140849	1-5-1934	1000	611909	3-11-1930	1000
10852	1 8 1934	10000	143588	1 8 „	1000	614941	1-8-1932	1000
17414	2-11-1931	1000	168704	2-11-1933	1000	615607	1 2 1934	1000
24750	1-5-1934	1000	176740	1 2 1934	1000	645038	1 8	1000
29134	1-5-1933	1000	178578	1 5 1933	10000	656663	2-11-1933	1000
29538	3-11-1930	1000	178806	2-11-1932	1000	702108	2 5-1932	10000
31863	1 5 1933	1000	211213	1 5 1934	1000	720760	1 5 1934	1000
43841	1 2 1934	1000	213865	1-8 1932	1000	747154	2-11-1931	1000
44608	1-8-1932	1000	224792	1 2 1934	1000	752300	2-11- „	1000
45088	3-2-1931	10000	226127	1-8-1934	1000	769717	1-8 1934	1000
45334	1-8-1932	1000	245133	1 8	1000	797848	3-11-1930	1000
51223	1 5 1934	1000	294863	1 5	1000	805131	2-5-1932	1000
51807	1 8 1931	1000	329382	1-8 1932	1000	817663	1-5-1933	1000
54518	1 8 1934	1000	339553	2-11- „	1000	818347	1 5 1934	1000
55425	1 2	1000	379295	1 8 1934	1000	831510	2-11-1931	1000
63452	2-11-1933	1000	391242	1 8	1000	838284	1-8-1932	1000
64104	1-5- „	1000	393438	1-5- „	1000	845421	1-8-1933	10000
69438	1 8 1934	1000	399325	1-2	1000	867943	2-11-1932	1000
80997	1 8 „	1000	426752	1 8	1000	874841	2-11-1933	1000
85568	1 8	1000	426806	2 11-1933	1000	879144	1 2-1934	1000
87754	1 8 „	1000	427492	1 8 1934	1000	933960	1 8 „	1000
90073	1 2	1000	462752	1-6-	1000	940417	2-11-1931	1000
97737	1 5	1000	475067	1 8 „	1000	948380	1 2-1934	1000
108129	1 2	1000	494930	1 5	1000	948918	1-8 1932	1000
108805	2-11 1932	1000	515482	1 8 „	1000	949052	1-2-1933	1000
110622	1 8 1934	1000	523562	1-2	1000	950967	2 5 1932	1000
110922	1-5- „	1000	530594	1-5- „	1000	953638	1-2- „	1000
115547	1-5-	1000	531838	1-5	10000	954084	1-8 1933	1000
116969	1-8-1933	1000	535279	1-5-1933	1000	957908	1-2-1934	1000
127920	1-2- „	1000	537013	1 8 1934	1000	959928	1-2 1932	1000
130688	1-8 „	1000	568365	1 8 „	1000	963081	1-8 1931	1000
135361	2-11-1931	1000	582947	1-5 „	1000			
136661	1-8-1933	1000	609758	2 11 1933	1000			